

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 15 en 16 van communautaire richtlijn 2008/115/EG ⁽¹⁾, gelet op de beginselen van samenwerking en van het nuttig effect van richtlijnen, aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzetten dat een onderdaan van een derde staat die illegaal op het nationale grondgebied verblijft, kan worden onderworpen aan de strafsancie van gevangenisstraf tot vier jaar ingeval hij het eerste verwijderingsbevel van de questore niet binnen vijf dagen na betekening opvolgt, en met een gevangenisstraf van één tot vijf jaar indien hij geen gehoor geeft aan latere bevelen (met de verplichting voor de opsporingsambtenaren, tot aanhouding op heterdaad over te gaan), enkel op grond dat de vreemdeling niet meewerkt aan de uitzettingsprocedure, meer in het bijzonder op grond dat hij enkel een bestuurlijk verwijderingsbevel niet opvolgt?

⁽¹⁾ PB L 348, blz. 98

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Ragusa (Italië) op 9 februari 2011 — Strafzaak tegen Mohamed Mrad

(Zaak C-60/11)

(2011/C 113/15)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Ragusa

Partij in de strafzaak

Mohamed Mrad

Prejudiciële vragen

- 1) Is richtlijn 2008/115/EG ⁽¹⁾ vanaf 25 december 2010 rechtstreeks toepasselijk in de interne Italiaanse rechtsorde?
- 2) Is artikel 14, lid 5 ter en lid 5 quater, van decreto legislativo 286/98, zoals gewijzigd, onverenigbaar met de artikelen 15 en 16 van bovenvermelde communautaire richtlijn, met als gevolg dat het Tribunale de interne voorschriften buiten toepassing moet laten?

⁽¹⁾ PB L 348, blz. 98.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte di Appello di Trento (Italië) op 10 februari 2011 — Strafzaak tegen El Dridi Hassen alias Karim Soufi

(Zaak C-61/11)

(2011/C 113/16)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte di Appello di Trento

Partij in de strafzaak

El Dridi Hassen alias Karim Soufi

Prejudiciële vragen

Staan de artikelen 15 en 16 van richtlijn 2008/115/EG ⁽¹⁾ er, gelet op het beginsel van loyale samenwerking, dat als nuttige werking het bereiken van de doelstellingen van de richtlijn heeft, en de beginselen van evenredigheid, adequaatheid en gegrondheid van de straf, aan in de weg

- 1) dat de overtreding van een tussenstap van de bestuurlijke terugkeerprocedure strafrechtelijk wordt bestraft alvorens die procedure is voltooid, met een beroep op de strengste bestuursrechtelijke dwangmaatregel die nog mogelijk is?
- 2) dat het loutere gebrek aan medewerking van de betrokkene aan de uitzettingsprocedure, in het bijzonder wanneer hij het eerste verwijderingsbevel van de bestuurlijke autoriteit niet naleeft, wordt bestraft met een gevangenisstraf die tot vier jaar kan bedragen?

⁽¹⁾ PB L 348, blz. 98.

Beroep ingesteld op 11 februari 2011 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-64/11)

(2011/C 113/17)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: R. Lyal en J. Baquero Cruz, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

- vaststellen dat het Koninkrijk Spanje met de vaststelling van artikel 17, lid 1, van Real Decreto Legislativo 4/2004 van 5 maart 2004 houdende goedkeuring van de gecoördineerde wet op de vennootschapsbelasting de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 31 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte;
- het Koninkrijk Spanje verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De betrokken bepaling voorziet in een bijzondere regeling voor latente waardevermeerderingen van het vermogen van vennootschappen die hun zetel naar een andere lidstaat van de Europese Unie verleggen, hun activiteit in Spanje beëindigen en in een andere lidstaat voortzetten of hun vermogen naar een andere lidstaat overbrengen. In deze gevallen belast de Spaanse Staat de latente waardevermeerderingen op het ogenblik van het vertrek, zodat de betrokken ondernemingen belasting moeten betalen over latente en hypothetische inkomsten die zij misschien nooit zullen realiseren. Deze regeling vormt een uitzondering op de algemene regel dat belasting wordt geheven over de inkomsten die de belastingplichtige in het belastingtijdvak daadwerkelijk ontvangt.